

Αθηνών

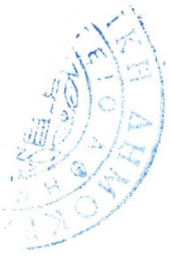
**ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ**

Η από 9.6.2015 (με αριθμό κατάθεσης 3549/2015) έφεση κατά της με αριθμό 4654/2014 οριστικής απόφασης του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, που εκδόθηκε αντιμωλία των διαδικών κατά την τακτική διαδικασία, έχει ασκηθεί νομότυπα και εμπρόθεσμα από το εναγόμενο ΝΠΔΔ με την επωνυμία “Γενικό Νοσοκομείο Αθηνών-Γεώργιος Γεννηματάς”, που ηττήθηκε πρωτοδίκως, δεδομένου ότι κατατέθηκε στη Γραμματεία του πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου την 10.6.2015 και η προσβαλλόμενη απόφαση επιδόθηκε την 25.5.2015, σύμφωνα με την με αριθμό 6376β/25.5.2015 έκθεση επίδοσης της Δικαστικής Επιμελήτριας του Πρωτοδικείου Αθηνών Αθανασίας Ηλία Ηλιοπούλου, που με επίκληση προσκομίζεται από την ενάγουσα (άρθρα 495, 511, 513 παρ.1, 516, 517 και 518 παρ.1 του ΚΠολΔ). Περαιτέρω, σύμφωνα με την παράγραφο 4 του άρθρου 28 του ν. 2579/1998, το εναγόμενο και ήδη εκκαλόν ΝΠΔΔ απαλλάσσεται από την υποχρέωση καταβολής του παραβόλου που απαιτείται κατά το άρθρο 495 παρ. 4 του ΚΠολΔ (όπως προστέθηκε με τα άρθρα 12 του ν.4055/2012 και 93 του ν. 4139/2013) για το παραδεκτό της έφεσης. Πρέπει επομένως η ένδικη έφεση να γίνει τυπικά δεκτή και να ερευνηθεί περαιτέρω, κατά την ίδια (τακτική) διαδικασία και μέσα στα όρια που καθορίζονται από αυτήν ως προς το παραδεκτό και βάσιμο των λόγων της (άρθρα 522 και 533 παρ. 1 του ΚΠολΔ).

Με την από 10.1.2012 αγωγή η ενάγουσα και ήδη εφεσίβλητη ανώνυμη εταιρεία εξέθετε ότι το χρονικό διάστημα από 3.6.2009 έως 29.10.2009 με διαδοχικές συμβάσεις, που δεν καταρτίστηκαν εγγράφως, πώλησε και παρέδωσε στο εναγόμενο και ήδη εκκαλούν ΝΠΔΔ τα ιατρικά (εμφυτεύσιμα) υλικά, τα οποία εμπορεύεται και τα οποία περιγράφονται αναλυτικά στα τιμολόγια πώλησης και τα δελτία αποστολής, που ενσωματώνονται στην αγωγή, έναντι του τιμήματος, το οποίο αναγράφεται σε κάθε τιμολόγιο-δελτίο αποστολής και το οποίο είχε συμφωνηθεί να καταβληθεί την 30η ημέρα από την ημερομηνία έκδοσής του, άλλως από την πάροδο 90 ημερών από την παραλαβή των εμπορευμάτων και ότι το εναγόμενο και ήδη εκκαλούν, αν και παρέλαβε ανεπιφύλακτα τα πωληθέντα είδη, αρνείται να καταβάλει το τίμημα αυτών, που συνολικά ανέρχεται σε 372.972,15 ευρώ. Με βάση τους ισχυρισμούς της αυτούς, ζήτησε να υποχρεωθεί το εναγόμενο και ήδη εκκαλούν να της καταβάλει το πιο πάνω συνολικό ποσό των 372.972,15 ευρώ, με βάση τις μεταξύ των διαδίκων συμβάσεις, για τη θεμελίωση του κύρους των οποίων επικαλείται ότι έγιναν προς κάλυψη εκτάκτων και απρόβλεπτων περιστατικών, άλλως, εφόσον οι επίδικες συμβάσεις κριθούν άκυρες, ζήτησε το εναγόμενο και ήδη εκκαλούν να υποχρεωθεί να της καταβάλει το ίδιο συνολικό ποσόν κατά τις διατάξεις του αδικαιολόγητου πλουτισμού, επικαλούμενη ότι το εναγόμενο και ήδη εκκαλούν, κατά τα αιτούμενα με την αγωγή κονδύλια, κατέστη αδικαιολόγητα σε βάρος της πλουσιότερο, αφού κατά το ποσό αυτό, που θα κατέβαλε για την προμήθεια των αυτών υλικών από άλλο προμηθευτή, ωφελήθηκε χωρίς νόμιμη αιτία σε βάρος της περιουσίας της.

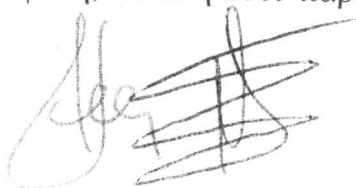
Αθηνών

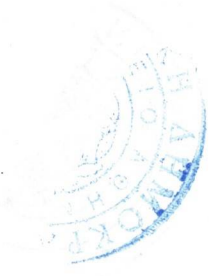
Το παραπάνω ποσόν των 372.972,15 ευρώ ζήτησε με το νόμιμο τόκο από την επομένη της ταχθείσας με καθένα τιμολόγιο προθεσμίας των 30 ημερών, άλλως από την πάροδο 90 ημερών από την παραλαβή κάθε πωληθέντος είδους, άλλως από την επίδοση της αγωγής μέχρι την εξόφληση. Ζήτησε, τέλος, να καταδικασθεί το εναγόμενο και ήδη εκκαλούν στη δικαστική της δαπάνη. Το εναγόμενο και ήδη εκκαλούν με δήλωση του πληρεξουσίου Δικηγόρου του, που καταχωρίσθηκε στα ταυτόριθμα με την προσβαλλόμενη απόφαση πρακτικά και με τις από 11.3.2013 πρωτόδικες προτάσεις του ισχυρίστηκε ότι είναι απαράδεκτη η σώρευση στο δικόγραφο της αγωγής της συμβατικής ευθύνης και της αξίωσης από αδικαιολόγητο πλουτισμό, ότι είναι μη νόμιμο το αίτημα καταβολής νόμιμων τόκων επί της σωρευόμενης αγωγικής αξίωσης με βάση τις διατάξεις του αδικαιολόγητου πλουτισμού και ότι ο τυχόν επιδικασθησόμενος τόκος ανέρχεται σε 6%. Κατά τα λοιπά αρνήθηκε την ιστορική βάση της αγωγής. Το Πολυμελές Πρωτοδικείο Αθηνών, που δίκασε την υπόθεση κατά την τακτική διαδικασία, απέρριψε την κύρια βάση της αγωγής, ως μη νόμιμη και, αφού έκανε νομικά και ουσιαστικά δεκτή την επικουρική της βάση, υποχρέωσε το εναγόμενο και ήδη εκκαλούν να καταβάλει στην ενάγουσα και ήδη εφεσίβλητη το ποσό των 372.972,15 ευρώ με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής, του τόκου υπολογιζομένου σε ποσοστό 6% ετησίως και, τέλος, καταδίκασε το

εναγόμενο και ήδη εκκαλούν στη δικαστική δαπάνη της ενάγουσας και ήδη εφεσίβλητης, την οποία όρισε σε 15.500 ευρώ. Κατά της απόφασης του πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου παραπονείται το εναγόμενο και ήδη εκκαλούν με την κρινόμενη έφεσή του και, επικαλούμενο λόγους που αφορούν σε εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του νόμου και σε κακή εκτίμηση των αποδείξεων, ζητεί να εξαφανισθεί η προσβαλλόμενη απόφαση, να απορριφθεί η εναντίον του αγωγή και να καταδικασθεί η ενάγουσα και ήδη εφεσίβλητη στη δικαστική του δαπάνη και των δύο βαθμών δικαιοδοσίας.

Συγκεκριμένα, με την πρώτο λόγο της ένδικης έφεσης, το εναγόμενο και ήδη εκκαλούν ισχυρίζεται ότι η υπό κρίση αγωγή, το περιεχόμενο της οποίας εκτέθηκε, "κατά το μέρος της που αναφέρει σύναψη (αστικών) συμβάσεων (πώλησης) με άγνωστο αντισυμβαλλόμενο που φέρεται να εκπροσωπεί το Νοσοκομείο μας ήταν και είναι αόριστη και ανεπίδεκτη δικαστικής εκτίμησης και έπρεπε να απορριφθεί ως απαράδεκτη λόγω αοριστίας". Με δεδομένο ότι με την με αριθμό 4654/2014 οριστική απόφαση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, η κύρια βάση της υπό κρίση αγωγής, που επιχειρείτο να θεμελιωθεί σε καταρτισθείσες μεταξύ των διαδίκων έγκυρες συμβάσεις πώλησης, απορρίφθηκε ως μη νόμιμη, ο προαναφερθείς πρώτος λόγος έφεσης πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτος, διότι προβάλλεται από το εναγόμενο, το οποίο νίκησε ως προς την απορριφθείσα κύρια βάση της αγωγής και το οποίο δεν επικαλείται το ειδικό έννομο συμφέρον του για την προβολή του, όπως απαιτείται κατ' άρθρο 516 παρ. 2 του ΚΠολΔ (Σαμουήλ Σαμουήλ : Η έφεση, έκδοση 2009 παρ.608).

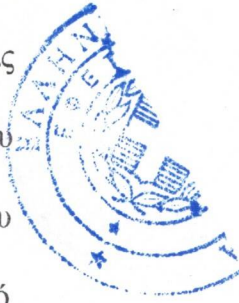

Αθηνών

Κατά το άρθρο 1 του ν. 2286/1995, οι συμβάσεις από επαχθή αιτία για την προμήθεια αγαθών που ενεργούνται από φορείς του δημοσίου τομέα, στον οποίο περιλαμβάνονται και τα Ν.Π.Δ.Δ., οφείλουν να καταρτίζονται εγγράφως, η δε διαδικασία τους ρυθμίζεται ήδη από το π.δ/γμα 118/2007, που αντικατέστησε το π.δ/γμα 394/1996. Γενικότερα ορίζεται με τις διατάξεις του άρθρου 41 του ν.δ/τος 496/1974 “περί Κώδικος Λογιστικού των Ν.Π.Δ.Δ.” ότι κάθε σύμβαση για λογαριασμό Ν.Π.Δ.Δ., που έχει αντικείμενο άνω των 10.000 δραχμών [και μεταγενέστερα κατά τη με αριθμό 2054839/452/0026/3-9.7.1992 απόφαση του Υπουργού των Οικονομικών (ΦΕΚ Β' 447/1992) 150.000 δραχμών ή 440,20 ευρώ , ήδη δε κατά τη με αριθμό 2/59649/0026/2001 απόφαση του αυτού Υπουργού (ΦΕΚ Β' 1427/2001) 2.500 ευρώ] ή δημιουργεί υποχρεώσεις διάρκειας, εφόσον δεν ορίζεται διαφορετικά, υποβάλλεται στον τύπο του ιδιωτικού εγγράφου, η πρόταση όμως για την κατάρτιση της σύμβασης και η αποδοχή της μπορούν να γίνουν και με χωριστά έγγραφα, αίρεται δε η ακυρότητα που προκαλείται από την έλλειψη έγγραφης αποδοχής, αν εκπληρωθεί η σύμβαση. Από τις διατάξεις αυτές που αποσκοπούν στην εξυπηρέτηση του γενικότερου συμφέροντος και συνεπώς δεν είναι αντίθετες προς τις διατάξεις των άρθρων 4 παρ.1 και 20 παρ.1 του Συντάγματος, ούτε προς αυτές του άρθρου 1 παρ.1 του από 20.3.1952 Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ (ΑΠ 1372/2012), συνάγεται

σε συνδυασμό και με τις αντίστοιχες διατάξεις του άρθρου 84 του ν.δ/τος 321/1969 “περί Κώδικος Δημοσίου Λογιστικού” και ήδη με τις διατάξεις του άρθρου 80 του μεταγενέστερου ν. 2362/1995 “περί Κώδικος Δημοσίου Λογιστικού” (που αντικατέστησε το προηγούμενο ν.δ/γμα), ότι ο τύπος του ιδιωτικού εγγράφου, που απαιτείται για τις καταρτιζόμενες για λογαριασμό Ν.Π.Δ.Δ. ή αναλόγως του Δημοσίου, ως άνω συμβάσεις, είναι συστατικός και όχι αποδεικτικός, γι' αυτό και η έλλειψη του καθιστά κατά τα άρθρα 158 και 159 παρ.1 του ΑΚ άκυρη τη σύμβαση, με συνέπεια να θεωρείται αυτή κατά το άρθρο 180 του ίδιου Κώδικα ως μη γενόμενη, αίρεται δε η ακυρότητα σε περίπτωση εκτέλεσης της σύμβασης μόνον όταν για τη σύμβαση προηγήθηκε χωριστή έγγραφη πρόταση, χωρίς να επακολουθήσει και έγγραφη αποδοχή, όχι όμως και όταν δεν τηρήθηκε καθόλου ο έγγραφος τύπος για την πρόταση και την αποδοχή (ΟΛΑΠ 862/1984, ΑΠ 430/2015, ΑΠ 766/2014 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Στην περίπτωση αυτή της άκυρης σύμβασης, η παροχή που τυχόν έγινε σε εκτέλεση της σύμβασης παρά την ακυρότητά της, είναι παροχή χωρίς νόμιμη αιτία και μπορεί, συνεπώς κατά τις διατάξεις των άρθρων 904-913 του ΑΚ για τον _____ αδικαιολόγητο πλουτισμό, να αναζητηθεί είτε αυτούσια η παροχή είτε, αναλόγως, η αντίστοιχη ωφέλεια που επήλθε στο άλλο μέρος (ΑΠ 250/2006, ΑΠ 322/2010, ΑΠ 766/2014, ΑΠ 1378/2011, 1462/2012). Εξ άλλου ναι μεν πρέπει στο δικόγραφο της αγωγής, με την οποία ο ενάγων αναζητεί ευθέως από τον εναγόμενο τον πλουτισμό, που αυτός αποκόμισε εξ αιτίας της ακυρότητας της μεταξύ τους σύμβασης, να αναφέρονται, για να είναι αυτή κατά το άρθρο 216 παρ.1 ΚΠολΔ ορισμένη, τα περιστατικά

[Handwritten signature]

Αθηνών

που καθιστούν άκυρη τη σύμβαση και αδικαιολόγητη, επομένως, την αντίστοιχη ωφέλεια του εναγόμενου (ΑΠ 1457/2001, 390/2011), όμως, αν η σχετική από τον αδικαιολόγητο πλουτισμό αγωγική βάση σωρεύεται κατά δικονομική επικουρικότητα (άρθρο 219 παρ.1 και 2 του ΚΠολΔ), δηλαδή υπό την ενδοδιαδικαστική αίρεση απόρριψης της κύριας αγωγικής βάσης από την σύμβαση των διαδίκων, αρκεί για την πληρότητα της επικουρικής βάσης η επίκληση της ακυρότητας απλώς της σύμβασης, χωρίς να απαιτείται κατά τα λοιπά να αναφέρονται και οι λόγοι στους οποίους οφείλεται η ακυρότητα, αφού στην τελευταία αυτή περίπτωση η επικουρική βάση της αγωγής θα εξετασθεί μόνο αν η στηριζόμενη στη σύμβαση κύρια αγωγική βάση απορριφθεί εξαιτίας της ακυρότητας της σύμβασης για συγκεκριμένο λόγο, οπότε ο λόγος αυτός, είτε κατ' αυτεπάγγελτη έρευνα είτε κατ'ένσταση του εναγομένου, θα έχει ήδη αποτελέσει αντικείμενο της δίκης, ώστε να πληρούται ο σκοπός της διάταξης του άρθρου 216 παρ. 1 ΚΠολΔ, που απαιτεί σαφή έκθεση των γεγονότων που θεμελιώνουν την αγωγή (ΟΛΑΠ 23/2003, ΑΠ 120/2014, ΑΠ 766/2014). Στη συγκεκριμένη περίπτωση, όπως έχει ήδη αναφερθεί, η ενάγουσα και ήδη εφεσίβλητη εκθέτει στην υπό κρίση αγωγή ότι ύστερα από παραγγελίες του εναγομένου και ήδη εκκαλούντος νοσοκομείου, που δεν ήταν έγγραφες, κατήρτισε με το νοσοκομείο αυτό, που αποτελεί νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου, αντίστοιχες άτυπες συμβάσεις, με τις οποίες

πώλησε διαδοχικά και παρέδωσε στο νοσοκομείο κατά το χρονικό διάστημα από 3.6.2009 έως 29.10.2009 ιατρικά υλικά συνολικής αξίας 372.972,15 ευρώ, η οποία (αξία) όμως, δεν εξοφλήθηκε και οφείλεται σε αυτή. Με βάση το ιστορικό αυτό η ενάγουσα και ήδη εκκαλούσα ζήτησε να υποχρεωθεί το εναγόμενο και ήδη εκκαλούν να της καταβάλει το ως άνω συμβατικά οφειλόμενο ποσό νομιμοτόκως κατά το άρθρο 4 του π.δ. 166/2003, στις προθεσμίες που προαναφέρθηκαν αλλιώς, αν οι συμβάσεις των διαδίκων θεωρηθούν άκυρες, ζήτησε να της επιδικασθεί το ίδιο ποσό νομιμότοκα κατά τις διατάξεις για τον αδικαιολόγητο πλουτισμό, αφού κατά το ποσό αυτό, που το εναγόμενο και ήδη εκκαλούν νοσοκομείο θα κατέβαλε για την προμήθεια των αυτών υλικών από άλλο προμηθευτή, ωφελήθηκε χωρίς νόμιμη αιτία σε βάρος της περιουσίας της. Το Πολυμελές Πρωτοδικείο έκρινε με την προσβαλλομένη απόφαση του μη νόμιμη την ένδικη αγωγή κατά την κύρια βάση της, διαλαμβάνοντας ειδικότερα στην απόφαση του ότι “ οι επίδικες συμβάσεις πώλησης, εκάστη των οποίων έχει αντικείμενο που υπερβαίνει το ποσό των 2.500 ευρώ θα πρέπει να θεωρηθούν στο σύνολό τους άκυρες, με δεδομένο ότι, αφενός, όπως η ενάγουσα εκθέτει στο δικόγραφο της αγωγής, καταρτίστηκαν προφορικά, αφετέρου η ενάγουσα δεν επικαλείται ότι πριν την κατάρτισή τους τηρήθηκαν οι διατάξεις της ισχύουσας νομοθεσίας σχετικά με τις προμήθειες δημοσίων νοσοκομείων”. Στη συνέχεια, αναφορικά με την επικουρική βάση από τον αδικαιολόγητο πλουτισμό, το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο έκρινε ότι παραδεκτά ασκείται στο ίδιο δικόγραφο με την ενδοδιαδικαστική αίρεση της απόρριψης της κύριας αγωγικής βάσης

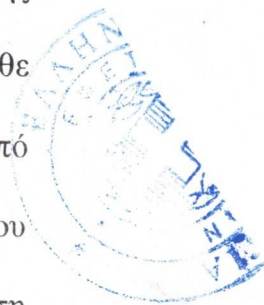
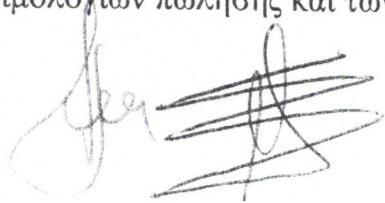
Αθηνών

(άρθρο 219 παρ. 1 και 2 ΚΠολΔ), δηλαδή ότι ασκείται υπό την προϋπόθεση ότι οι συμβάσεις των διαδίκων θα θεωρηθούν άκυρες και ότι για το ορισμένο της επικουρικής αυτής βάσης δεν απαιτείται να αναφέρεται και ο λόγος ακυρότητας των επίδικων συμβάσεων. Έτσι όπως έκρινε το Πολυμελές Πρωτοδικείο Αθηνών δεν παραβίασε, αλλά ορθά ερμήνευσε και εφήρμοσε τις διατάξεις των άρθρων 41 του ν.δ. 496/1976, 158, 159 παρ.1, 180 και 904 του ΑΚ, είναι δε αβάσιμα τα αντίθετα που υποστηρίζονται με τον δεύτερο λόγο της ένδικης έφεσης, ο οποίος ως εκ τούτου, πρέπει να απορριφθεί.

Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 7 παρ.2 Ν.Δ. 496/1974 “περί λογιστικού των Ν.Π.Δ.Δ.” ο νόμιμος και της υπερημερίας τόκος κάθε οφειλής του νομίμου προσώπου ανέρχεται σε 6% ετησίως και άρχεται από την επίδοση της αγωγής και όχι από προγενέστερο χρονικό διάστημα. Η διάταξη αυτή δεν αντίκειται στα άρθρα 4 παρ.1 και 28 παρ. 1α του Συντάγματος και 6 παρ.1 της Διεθνούς Σύμβασης της Ρώμης της 4-3-1950 διότι η θεσπισθείσα από αυτήν κατά παρέκκλιση των άρθρων 221 παρ.1 γ ΚΠολΔ και 345,346 ΑΚ υποχρέωση καταβολής τόκων από τα Ν.Π.Δ.Δ. μόνον από την επίδοση της σχετικής αγωγής, δικαιολογείται για λόγους δημοσίου συμφέροντος, ώστε οι εκπρόσωποι και τα λοιπά αρμόδια όργανα αυτών να αντιλαμβάνονται αμέσως την έκταση των εναντίον τους απαιτήσεων και να ενεργούν άμεσα για την αντιμετώπισή τους, περαιτέρω

δε με την παρέκκλιση αυτή δεν παραβλάπεται το δικαίωμα δικαστικής προστασίας που εξασφαλίζει το άρθρο 6 παρ.1 της Ε.Σ.Δ.Α. σε κάθε πρόσωπο (ΑΠ 1752/2008 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Εξάλλου, όπως προκύπτει από τη διάταξη του άρθρου 910 ΑΚ, αν το αντικείμενο του αδικαιολόγητου πλουτισμού είναι χρηματικό, ο λήπτης αυτού οφείλει τόκο από την επίδοση της αγωγής. Ενόψει αυτών, στην προκειμένη περίπτωση, που το αντικείμενο του αδικαιολόγητου πλουτισμού του εναγόμενου και ήδη εκκαλούντος Ν.Π.Δ.Δ. είναι χρηματικό, το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, το οποίο με την προσβαλλομένη απόφασή του έκρινε ότι αυτό (δηλαδή το εναγόμενο και ήδη εκκαλούν) οφείλει να καταβάλει στην ενάγουσα και ήδη εφεσίβλητη το ποσό των 372.972,15 ευρώ με το νόμιμο τόκο υπερημερίας από την επίδοση της ένδικης αγωγής, του τόκου υπολογιζομένου σε ποσοστό 6% ετησίως, ορθά ερμήνευσε και εφήρμοσε τις διατάξεις που διαλαμβάνονται στην προηγηθείσα νομική σκέψη, τα αντιθέτως δε υποστηριζόμενα με τον τρίτο λόγο της κρινόμενης έφεσης πρέπει να απορριφθούν ως αβάσιμα.

Από την εκτίμηση της ένορκης κατάθεσης του (εξετασθέντα με επιμέλεια της ενάγουσας) μάρτυρα Κωνσταντίνου Παπαϊωάννου του Γεωργίου στο ακροατήριο του πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου η οποία περιέχεται στα ταυτάριθμα με την προσβαλλομένη απόφαση πρακτικά του Δικαστηρίου εκείνου και όλων των εγγράφων, τα οποία νόμιμα επικαλούνται και προσκομίζουν οι διάδικοι, μεταξύ δε αυτών περιλαμβάνονται και τα ενσωματωμένα στην αγωγή φωτοαντίγραφα των τιμολογίων πώλησης και των δελτίων αποστολής, αποδεικνύονται τα

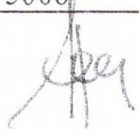
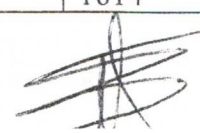
Αθηνών

ακόλουθα πραγματικά περιστατικά :

Η ενάγουσα και ήδη εφεσίβλητη ανώνυμη εταιρεία με την επωνυμία “Έλετρον ΑΕ”, εισάγει και εμπορεύεται ιατρικά μηχανήματα, εμφυτεύσιμα υλικά, όπως βηματοδότες, ηλεκτρόδια και συναφή είδη. Στο πλαίσιο της επιχειρηματικής της δραστηριότητας και μετά από προφορική (τηλεφωνική) παραγγελία των προστηθέντων του εναγομένου και ήδη εκκαλούντος (ιατρών και διοικητικού προσωπικού) το χρονικό διάστημα από 30.6.2009 έως 29.10.2009 μεταβίβασε στο εναγόμενο και ήδη εκκαλούν τα εμφυτεύσιμα και λοιπά ιατρικά υλικά που περιγράφονται κατά ημερομηνία έκδοσης, είδος, ποσότητα και τιμή, στα τιμολόγια που ενσωματώνονται στην κρινόμενη αγωγή. Τα υλικά αυτά, που ήταν αναγκαία για τη λειτουργία του εναγομένου και ήδη εκκαλούντος, τα παρέδωσε στο τελευταίο, σύμφωνα με τις ιδιόγραφες υπογραφές και την αντίστοιχη σφραγίδα των προστηθέντων του, που υπάρχουν σε καθένα από τα δελτία αποστολής, που επίσης ενσωματώνονται στην αγωγή, αλλά και σύμφωνα με το με αριθμό πρωτ. 20.7.2012 έγγραφο του εναγομένου και ήδη εκκαλούντος, που με επίκληση προσκομίζεται από την ενάγουσα και ήδη εφεσίβλητη. Το συνολικό ποσό των μεταβιβασθέντων και παραδοθέντων στο εναγόμενο προϊόντων, ανέρχεται σε 398.816,46 ευρώ, αλλά επί του ποσού αυτού, η ενάγουσα και ήδη εφεσίβλητη προέβη σε έκπτωση προς το εναγόμενο και ήδη εκκαλούν συνολικού ύψους 25.844,31

ευρώ, με συνέπεια η συνολική αξία των παραδοθέντων εμφυτεύσιμων και λοιπών ιατρικών υλικών να είναι 372.972,15 ευρώ. Τα παραδοθέντα προϊόντα, ανά τιμολόγιο και δελτίο αποστολής, τιμή μονάδας και ημερομηνία παράδοσης, αναλύονται στα ακόλουθα τιμολόγια -δελτία αποστολής :

Αριθμός Τιμολογίου	Δελτίο Αποστολής	Ποσό	Πιστωτικό Τιμολόγιο	Ποσό	Σύνολο Οφειλής
4847	1416	33.464,26	501	1.945,71	31.518,55
4906	1783	28.173,56	502	1.844,68	26.328,88
4935	1370	4.131,10	482	206,56	3.924,54
4942	1445	7.508,00	498, 492	2.436,05	5.071,96
4957	1795	5.416,30	489, 499	571,12	4.845,19
4962	1450	28.173,56	512	1.844,68	26.328,88
4966	1796	33.416,66	503	1.943,33	31.473,33
4967	1797	33.511,86	504	1.948,09	31.563,77
4970	1799	4.131,10	505	206,56	3.924,55
4983	1804	28.173,56	506	1.844,68	26.328,88
4984	1805	33.416,66	507	1.943,33	31.473,33
4990	1225	7.650,80	508	382,54	7.268,26
4992	1226	4.433,80	509	221,69	4.212,11
4998	1229	7.650,80	510	382,54	7.268,26
4999	1228	7.650,80	514	382,54	7.268,26
5006	1814	7.650,80	511	382,54	7.268,26

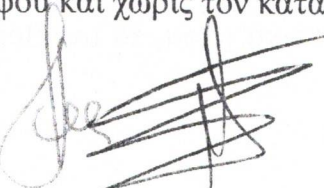

5018	1391	7.603,20	517	380,16	7.223,04
5032	1827	28.173,56	518	1.844,68	26.328,88
5070	1846	5.463,90	523	273,20	5.190,71
5078	1848	4.797,50	520	239,88	4.557,63
5087	1408	36.991,42	526	2.122,07	34.869,35
5127	1415	4.131,10	529	206,56	3.924,55
5136	1863	28.173,56	530	1.844,68	26.328,88
5138	1864	4.797,50	531	239,88	4.557,63
5159	1483	4.131,10	533	206,56	3.924,55
ΣΥΝΟΛΟ					372972,15

Τέλος αποδεικνύεται ότι το εναγόμενο και ήδη εκκαλούν δεν έχει καταβάλει την αξία προαναφερθέντων ιατρικών ειδών, τα οποία παρέλαβε και χρησιμοποίησε ως απαραίτητα υλικά για τη λειτουργία του, με συνέπεια κατά την αξία τους να έχει καταστεί πλουσιότερο σε βάρος της περιουσίας της ενάγουσας και ήδη εφεσίβλητης, αφού το ίδιο ποσό θα κατέβαλε σε άλλον αντισυμβαλλόμενο, από τον οποίο θα αγόραζε τα ίδια ακριβώς είδη με έγκυρες συμβάσεις πώλησης. Ενόψει αυτών, το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, το οποίο με όμοια αιτιολογία έκανε δεκτή ως ουσιαστικά βάσιμη την επικουρική βάση της ένδικης αγωγής, σωστά εκτίμησε τα ενώπιόν του προσκομισθέντα αποδεικτικά μέσα, τα αντιθέτως

δε υποστηριζόμενα με τον τέταρτο λόγο της ένδικης έφεσης πρέπει να απορριφθούν ως ουσιαστικά αβάσιμα.

Η καταψήφιση του ηττηθέντος διαδικού στη δικαστική δαπάνη δεν έχει ανάγκη ειδικής αιτιολογία, αφού είναι συνέπεια της αρχής της ήττας που καθιερώνει το άρθρο 176 ΚΠολΔ, ενώ η κατανομή των δικαστικών εξόδων ανάλογα με το μέγεθος της νίκης ή της ήττας κάθε διαδικού κατά το άρθρο 178 παρ.1 ΚΠολΔ ή ο συμψηφισμός τους, εν όλω ή εν μέρει, κατά το άρθρο 179 του ίδιου Κώδικα λόγω της ιδιαίτερης δυσχέρειας κατά την ερμηνεία του κανόνα δικαίου που εφαρμόστηκε, απόκειται στην κυριαρχική κρίση του Δικαστηρίου, αφού αφορά εκτίμηση πραγματικών γεγονότων (ΑΠ 192/2016 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 1533/2008, ΑΠ 1703/2008, ΑΠ 98/2009, ΑΠ 2139/2009, ΑΠ 819/2011). Στη προκειμένη περίπτωση αποδίδεται με τον πέμπτο (και τελευταίο) λόγο κρινόμενης έφεσης η πλημμέλεια στην προσβαλλομένη απόφαση ότι εσφαλμένα επέβαλε στο εναγόμενο και ήδη εκκαλούν το σύνολο της δικαστικής δαπάνης της ενάγουσας και ήδη εφεσίβλητης, μολονότι δεν υποβλήθηκε από την τελευταία ο προβλεπόμενος στο άρθρο 190 παρ.1 ΚΠολΔ κατάλογος των εξόδων της και δεν προσκομίσθηκαν με επίκληση αποδείξεις για τα δικαστικά της έξοδα. Σύμφωνα με τη νομική σκέψη που προηγήθηκε, η προσβαλλομένη απόφαση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών καλώς επέβαλε σε βάρος του εναγομένου και ήδη εκκαλούντος τη δικαστική δαπάνη της ενάγουσας και ήδη εφεσίβλητης, μολονότι δεν υποβλήθηκε από την τελευταία ο κατάλογος εξόδων του άρθρου 190 παρ.1 ΚΠολΔ, αφού και χωρίς τον κατάλογο αυτό το Δικαστήριο προχωρεί κατά το άρθρο

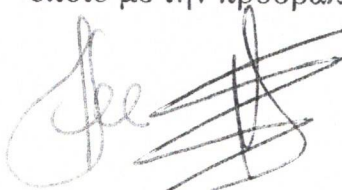

191 παρ.2 ΚΠολΔ στην εκκαθάριση των δικαστικών εξόδων, εφόσον για την επιδίκασή τους υποβλήθηκε σχετικό αίτημα, τέτοιο δε αίτημα περιέχεται στην από 10.1.2012 αγωγή. Επομένως, πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος ο περιεχόμενος στον πέμπτο λόγο της κρινόμενης έφεσης ισχυρισμός του εναγομένου και ήδη εκκαλούντος, που προαναφέρθηκε.

Περαιτέρω, σύμφωνα με τα άρθρα 63 παρ.1 και 68 παρ.1 του ν. 4194/2013 “Κώδικας Δικηγόρων” (ΦΕΚ 208/Α/27-9-2013) η αμοιβή του δικηγόρου του ενάγοντος ορίζεται : α)για τη σύνταξη αγωγής σε ποσοστό 2% όταν η αξία του αντικείμενου της δίκης ανέρχεται μέχρι το ποσό των 200.000 ευρώ και σε 1,5% όταν η αξία του αντικείμενου της δίκης ανέρχεται από 200.001 μέχρι 750.000 ευρώ και β)για τη σύνταξη προτάσεων του ενάγοντος η αμοιβή του δικηγόρου του ορίζεται στο μισό της αμοιβής που ορίζεται για τη σύνταξη της αγωγής. Επίσης, σύμφωνα με το άρθρο 2 παρ. 1 του ν. ΓΠΟ/1912 “περί Δικαστικών Ενσήμων”, όπως η παρ.1 αντικαταστάθηκε με την περ.6 της υποπαρ. ΙΓ.1. άρθρου πρώτου ν.4093/2012 (ΦΕΚ Α 222/12.11.2012), όπως αυτή τροποποιήθηκε με την παρ. 16 του άρθρου 40 του ν.4111/2013 {ΦΕΚ Α 18/25.2.2012 (διορθ.σφαλμ. ΦΕΚ Α 33.7.2.2013)} , “1. Το δικαστικό ένσημο καθορίζεται σε ποσοστό οκτώ τοις χιλίοις (8%) επί της αξίας του αντικείμενου της αγωγής ή άλλου δικογράφου που υποβάλλεται σε οποιοδήποτε Δικαστήριο του Κράτους και υπόκειται σε δικαστικό ένσημο κατά τις οικείες

διατάξεις, εφόσον το αιτούμενο ποσό είναι ανώτερο των διακοσίων (200) ευρώ. Επιπλέον αυτού, καταβάλλονται ποσοστό δέκα τοις εκατό (10%) υπέρ του Ενιαίου Ταμείου Ανεξάρτητα Απασχολουμένων (Τομέας Ασφάλισης Νομικών), ποσοστό πέντε τοις εκατό (5%) υπέρ του Εθνικού Οργανισμού Παροχής Υπηρεσιών Υγείας (Ε.ΟΠ.Υ.Υ.) και χαρτόσημο ποσοστού 2,4% τα οποία ανωτέρω ποσοστά υπολογίζονται επί του ποσού του δικαστικού ενσήμου". Σύμφωνα με τις προεκτεθείσες διατάξεις και με βάση το πρωτοδίκως επιδικασθέν στην ενάγουσα ποσό των 372.972,15 ευρώ, η δικαστική δαπάνη αυτής έπρεπε να καθορισθεί σε 6.594,58 ευρώ για τη σύνταξη της αγωγής [δηλαδή (200.000 ευρώ χ 2%) + (172.972,15 ευρώ χ 1,5%) = 6.594,58 ευρώ], σε 3.297,29 ευρώ για τη σύνταξη των προτάσεων [δηλαδή (6.594,58 ευρώ χ 1/2 = 3.297,29 ευρώ)] και σε 3.502,96 ευρώ για την καταβολή του αναλογούντος στο επιδικασθέν ποσό δικαστικού ενσήμου με τις νόμιμες προσαυξήσεις του υπέρ του Ενιαίου Ταμείου Ανεξάρτητα Απασχολουμένων, υπέρ του Ε.ΟΠ.Υ.Υ και για χαρτόσημο [δηλαδή (372.972,15 ευρώ χ 8‰ = 2983,78 ευρώ) + (2.983,78 ευρώ χ 17,4 ‰ = 519,18 ευρώ) = 3.502,96 ευρώ]. Κατ' ακολουθία των προεκτεθέντων και λαμβανομένων υπόψη και των εξόδων επίδοσης της αγωγής [δηλαδή του ποσού των 23 ευρώ σύμφωνα με την Υ.Α. 2/54638/0022/2008 (ΦΕΚ Β 1716/2008)], η συνολική δικαστική δαπάνη της ενάγουσας έπρεπε να καθορισθεί στο ποσό των 13.417,83 ευρώ (δηλαδή 6.594,58 ευρώ + 3.297,29 ευρώ + 3.502,96 + 23 ευρώ) για τον πρώτο βαθμό δικαιοδοσίας. Επομένως, το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, το οποίο με την προσβαλλομένη απόφασή του καθόρισε τη δικαστική δαπάνη

Αθηνών

της ενάγουσας στο ποσό των 15.500 ευρώ , κατά το επιπλέον ποσό των 2.082,17 ευρώ (δηλαδή 15.500 – 13.417,83 ευρώ), εσφαλμένα ερμήνευσε και εφάρμοσε τις διατάξεις που αναφέρονται στην προηγηθείσα νομική σκέψη, όπως βάσιμα υποστηρίζεται επίσης με τον πέμπτο λόγο της ένδικης έφεσης, ο οποίος ως προς αυτό πρέπει να γίνει δεκτός ως ουσιαστικά βάσιμος.

Αφού, λοιπόν, έγινε κατά ένα μέρος δεκτός ο πέμπτος (και τελευταίος) λόγος έφεσης, η κρινόμενη έφεση πρέπει να γίνει κατά ένα μέρος δεκτή ως ουσιαστικά βάσιμη και να εξαφανισθεί η προσβαλλομένη απόφαση μόνο ως προς το κεφάλαιο και τη διάταξή της που αφορά τον καθορισμό της δικαστικής δαπάνης της ενάγουσας, διατηρουμένων των λοιπών της διατάξεων, οι οποίες, είτε δεν προσβάλλονται με έφεση είτε, μολονότι προσβάλλονται με τους προεκτεθέντες λόγους έφεσης, διατηρούν το κύρος τους. Στη συνέχεια πρέπει να κρατηθεί η υπόθεση από το Δικαστήριο τούτο και να δικασθεί κατ' ουσία η από 10.1.2012 αγωγή μόνο ως προς το αίτημά της, με το οποίο ζητείται να καταδικασθεί το εναγόμενο στη δικαστική δαπάνη της ενάγουσας (άρθρο 535 παρ.1 του ΚΠολΔ) και το οποίο πρέπει να γίνει δεκτό. Πρέπει δηλαδή να καθορισθεί η δικαστική δαπάνη , την οποία οφείλει το εναγόμενο που ηττήθηκε πρωτοδίκως να καταβάλει στην ενάγουσα, το προεκτεθέν ποσό των 13.417,83 ευρώ για τον πρώτο βαθμό δικαιοδοσίας. Τέλος, η δικαστική δαπάνη της εφεσίβλητης για τον παρόντα βαθμό δικαιοδοσίας πρέπει κατά ένα τμήμα να συμψηφισθεί μεταξύ των

διαδίκων, ανάλογα με το βαθμό της νίκης και της ήττας καθενός, ενώ κατά το υπόλοιπο τμήμα πρέπει να επιβληθεί σε βάρος του εκκαλούντος που ηττήθηκε (άρθρα 178 παρ.1, 183 και 191 παρ. 2 του ΚΠολΔ). Λαμβανομένων δε υπόψη των άρθρων 68 παρ. 1 και 69 παρ.1 και 2 του ν.4194/2013 “Κώδικας Δικηγόρων”, η μερική δικαστική δαπάνη την οποία υποχρεούται το εκκαλούν να καταβάλει στην εφεσίβλητη πρέπει να καθορισθεί στο ποσό των 5.000 ευρώ για τον παρόντα βαθμό δικαιοδοσίας [δηλαδή η δικαστική δαπάνη της ενάγουσας και ήδη εφεσίβλητης, στην οποία πρέπει να καταδικασθεί το εναγόμενο και ήδη εκκαλούν ορίζεται στο ποσό των 18.417,83 ευρώ και για τους δύο βαθμούς δικαιοδοσίας (ήτοι 13.417,83 + 5.000 ευρώ”].

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

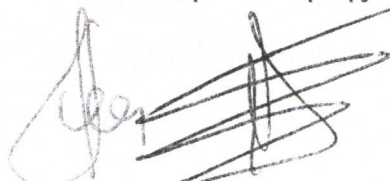
Δικάζει με παρόντες τους διαδίκους.

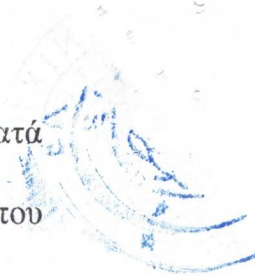
Δέχεται τυπικά την από 9.6.2015 (με αριθμό κατάθεσης δικογράφου 3549/2015) έφεση.

Δέχεται αυτή κατά ένα μέρος κατ' ουσία.

Εξαφανίζει τη με αριθμό 4654/2014 οριστική απόφαση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών μόνον ως προς το κεφάλαιο και τη διάταξή της, με τα οποία καθόρισε το ύψος της επιδικαζόμενης σε βάρος του εναγομένου δικαστικής δαπάνης της ενάγουσας, διατηρουμένων των λοιπών της διατάξεων.

Κρατεί και δικάζει την από 10.1.2012 (με αριθμό κατάθεσης 16739/671/2012) αγωγή μόνο ως προς το αίτημά της να επιβληθεί η δικαστική δαπάνη της ενάγουσας για τον πρώτο βαθμό δικαιοδοσίας σε

Επιδικασμένο
Η Επικριτική

Αθηνών

βάρος του εναγομένου.

Επιβάλλει σε βάρος του εναγομένου τη δικαστική δαπάνη της ενάγουσας, την οποία καθορίζει για τον πρώτο βαθμό δικαιοδοσίας στο ποσό των δεκατριών χιλιάδων τετρακοσίων δέκα επτά ευρώ και ογδόντα τριών λεπτών (13.417,83 ευρώ).

Συμψηφίζει κατά ένα μέρος τη δικαστική δαπάνη του παρόντος (δεύτερου) βαθμού δικαιοδοσίας μεταξύ των διαδίκων και καταδικάζει το εκκαλούν-εναγόμενο στο υπόλοιπο μέρος της δικαστικής δαπάνης της εφεσίβλητης-ενάγουσας, το οποίο καθορίζει στο ποσό των πέντε χιλιάδων (5.000) ευρώ, για τον παρόντα βαθμό δικαιοδοσίας.

Κρίθηκε, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε στην Αθήνα στις 1 Ιουνίου 2017 σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, χωρίς να παρίστανται οι διάδικοι και οι πληρεξούσιοί τους δικηγόροι.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Και τούτου αποχωρήσοντας της υπηρεσίας του Εφετείου Αθηνών υπογράφεται από τον άλλο Δικαστή της συνθέσεως.

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

[Handwritten signature of the Secretary]

Συνεδρίαση
Η Εγκλητήρια

στις
30 Μαΐου 2017

[Handwritten signature]

Ακριβές αντίγραφο

• ε ω ρ ή θ η κ ε

Για τη νόμιμη σήμανση

Αθήνα - 5 ΟΚΤ. 2017

Ο Γραμματέας

ΑΡΤΕΛΙΚΗ Γ. ΠΑΛΛΑ

